

Svěřte to do správných rukou

Čas volby 2007

Leden

ČSSD
ANO

Horákův sál v Lidovém domě – otevřené dveře pro vaše akce

Pražský klub České strany sociálně demokratické v Lidovém domě v Hybernské ulici byl otevřen 18. prosince loňského roku v rámci zasedání Krajského výkonného výboru.

V jeho prostorách se nachází sekretariát OVV ČSSD Prahy 1, Horákův sál a výstavní – prezentační prostor KVV ČSSD v Praze.

Po zprovoznění Steinerova sálu, jehož rekonstrukci realizovalo ústředí, tak došlo k dalšímu zpřístupnění Lidového domu členům ČSSD i našim sympatizantům.

Pražská organizace se stala nezávislá na zasedacích místnostech v Lidovém domě. Po zrušení tradičních zasedaček a sálků, které využívá v současné době skupina poradců, máme k dispozici své vlastní příjemné a účelné prostory.

Sál, který je navíc vybaven kvalitní technikou, je svou kapacitou – pojme až 60 účastníků – vhodný pro pořádání akcí KVV, OVV a místních organizací.

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří se podíleli na vytvoření Pražského klubu ČSSD, především Danielu Hodkovi a jeho kolegům v OVV Prahy 1, kteří prosadili rekonstrukci těchto prostor.

Věřím, že v budoucnu využijí pražští členové ČSSD nové možnosti pořádat své akce a setkání v sále, který jsme pojmenovali po jednom z prvních předsedů ČSSD Jiřím Horákovi.

Otevřením Pražského klubu ČSSD v Lidovém domě byl mimo jiné splněn jeden ze slibů předsedy KVV ČSSD v Praze Petra Hulinského přednesený na krajské konferenci ČSSD v Praze v lednu roku 2005.

Mgr. Karel Klíma, místopředseda KVV ČSSD

► Nově otevřený Pražský klub ČSSD v Hybernské ulici je díky technickému vybavení vhodný i pro pořádání akcí vzdělávacího charakteru. Jeho prostory jsou k dispozici všem pražským organizacím.

Bojujme za program naší strany

Prahu dobře znám z vlastní zkušenosti. Bydlím zde, léta jsem pracoval v zastupitelstvu města, po šest let i jako náměstek primátora. Několikrát jsem proto v Praze i kandidoval. Víím také, že Pražané stojí většinou v pravé části politického spektra a oceňuji proto do jisté míry i poslední volební výsledek ČSSD v hlavním městě.

Jsem si vědom, kolik je za ním práce a děkuji všem, kteří se o něj zasloužili. Vážím si aktivit všech, kteří v ČSSD v Praze pracují a podpořili volební výsledky v hlavním městě v červnových a říjnových volbách.

Neznamená to ovšem, že bych neměl jisté výhrady k taktice volební kampaně, kterou pražská organizace jako celek zvolila.

Také v komunálních volbách bych například očekával mnohem vyšší využití osobnosti Petry Buzkové. Na druhé straně jsem ovšem přesvědčen, že ve „velkých volbách“ Praha obstála dosti slušně. V komunálních byla ODS podle mne rozhodnuta vytěsnit ČSSD z vedení města za každou cenu bez ohledu na to, že koalice ODS a ČSSD byla po osm let velmi úspěšná a může se prokázat výbornými výsledky.

Povolební vývoj to potvrdil – v zastupitelstvu města jsme se ocitli po řadě let v opozici, ale to k politice patří. Nebrání nám to uplatňovat jistý vliv na rozvoj Prahy!

Petr Hulinský zastává významnou pozici předsedy finančního výboru zastupitelstva města a další zkušení lidé jsou jak v zastupitelstvu Prahy, tak v orgánech městských částí.

Velmi stručně řečeno: ztratili jsme přímý podíl ve vedení města, ale není to žádná tragédie! Osobně to beru spíše jako oddechový čas, který nám dává prostor zlepšit práci uvnitř strany i navenek, protože „vládnutí“ nám v minulých letech odčerpávalo hodně sil – na některé věci prostě nezbýval čas.

J. Paroubek: „V přímém dialogu spatřuji největší sílu. Musíme být schopni tlumočit veřejnosti naše programové cíle.“

Je to silná motivace pro práci vedení i členské základny.

To samozřejmě platí i na celostátní úrovni. Tam konečně řešení ještě nepadlo. Chápu, že jsme všichni z vleklých jednání o vládě unaveni, a že i část našich členů už tuto únavu silně pociťuje – uvítala by nějaké definitivní řešení.

Mohu vás všechny ujistit, že o ně usilujeme. Ve chvíli, kdy píšete tyto řádky, je na tahu ODS a premiér Topolánek s druhým pokusem pro získání důvěry pro svůj kabinet. **Naše pozice je jasná – tuto trojkoaliční vládu nepodpoříme, protože její program je pro nás nepřijatelný.**

Pokud Topolánek neuspěje, budou na řadě možnosti, které už dobře znáte z médií. Chci vás pouze ujistit, že ať už bude vývoj jakýkoli, v žádném případě „nehodíme pod stůl“ naše volební výsledky.

Náš program je tím, co volili i Pražané, co jste jim ve volbách slíbili i vy jako členové sociální demokracie.

Stát založený na vysoké míře vzájemné solidarity.

O nic jiného než o to prosadit tento program v maximální možné míře v praktické politice nejde. Ať už to někdy v mediální podobě vypadá jakkoli, nejde o osobní střety, nejde o koryta pro jednotlivce.

Jde o to, že polovina společnosti stojí poměrně tvrdě napravo a druhá, jejíž zájmy hájíme, chce stát orientovaný výrazně sociálně, stát založený na vysoké míře vzájemné solidarity. To se pokoušíme prosadit my.

Pokud se nám to podaří v rámci vlády, jsme připraveni a ochotni znovu hledat rozumný programový kompromis, který ODS už jednou odmítla. Nebo uskutečnit vlastní pokus. O tom je praktická politika a bude-li kompromis opravdu rozumný, bude to ku prospěchu naší země.

Programové priority ČSSD v Praze ve volebním období 2006–2010

V oblasti dopravy:

- zmrazení cen jízdného na období 4 let v MHD
- zavedení městských taxi vozů v Dopravním podniku
- dokončení metra do Letňan, řešení metra Letiště–Ruzyň a na Praze 4
- zvýhodnění MHD před osobní dopravou
- pokračování ve výstavbě P+R a cyklistických stezek
- urychlení výstavby silničního a městského okruhu

V oblasti životního prostředí:

- omezení dopravy v centru města
- přijetí opatření ke snížení hluku a prašnosti
- podpora sběru tříděného odpadu
- výstavba nových parků a relaxačních center

V oblasti bezpečnosti:

- zvýšení počtu strážníků městské policie
- zvýšení počtu bezpečnostních kamer, zejména v krizových místech
- zvýšená ochrana pěších v oblastech školek, škol a poliklinik

V oblasti bytové politiky a územního rozvoje:

- do výstavby nových bytů uplatnit prvky PPP
- výstavba startovacích bytů pro mladé rodiny a malometrážních bytů pro seniory

- privatizace bytového fondu pouze stávajícím nájemcům
- rekonstrukce a modernizace sídlištních objektů v majetku města

V oblasti financování města:

- důsledně trvat na nezadlužování města
- ušetřené prostředky převádět na investiční akce v oblasti rozvoje infrastruktury
- vytvořit systém podpory řízení finanční likvidity ke snížení nákladů města
- finanční priority – městský a silniční okruh, ústřední čistička odpadních vod, výstavba metra
- důsledná inventarizace majetku města a analýza jeho hospodárneho využití

V oblasti zdravotní a sociální péče:

- sjednocení majetku ve FNB a analýza jeho dalšího využití
- zvýšení počtu sociálně zdravotních lůžek po uplatnění zákona k 1. 1. 2007
- udržení stávající formy LPP nejméně se 4 stomatologickými organizacemi s nepřetržitým provozem
- podpora bezbariérovým vstupům do městských zařízení a dále pak divadel, muzeí a galerií
- analýza možnosti zavést uplatnění senior pasu nejen pro seniory, ale

i občany s průkazem ZTP bez ohledu na dosaženou výši věku

V oblasti výkonné a veřejné správy:

- dokončení projektu sjednocení úřadu v Jungmannově ulici, slučování služeb k vyřizování žádostí občanů
- podpora jednotnému klientskému centru v oblasti energetiky (elektro, plyn, voda, odpady)
- vytvoření funkce pražského ombudsmana

V oblasti školství a vzdělávání:

- modernizace a rekonstrukce pražských škol s vytvářením nových počítačových a jazykových center
- zdravější stravování ve školních jídelnách

- rozšíření kapacity uměleckých škol
- vybudování školského informačního centra pro poskytování komplexních informací v oblasti školství pro rodiče a žáky
- podpora mezinárodním výměnám učitelů a žáků

V oblasti kultury a sportu:

- pokračování modernizace pražských hřišť a tělovýchovných zařízení při školách a tělovýchovných jednotkách
- vyšší využití hřišť a tělocvičen pro občany v místě bydliště
- podpora projektu Praha olympijská
- zvýšení prostředků v grantové politice pro sport a kulturu
- zrušení vstupného do městských muzeí a galerií v dopoledních hodinách pro děti, studenty a seniory

JUDr. Petr Hulinský:

Ucházím se o nominaci na místopředsedu strany

Kandidovat na místopředsedu strany jsem se rozhodl v návaznosti na současné dění ve straně a společnosti. Cítím chuť i povinnost uplatnit své zkušenosti ze stranické práce ve vrcholných orgánech v procesu změn, které bude řešit březnový sjezd.

Ty jsou shrnuté mimo jiné v diskutovaném dokumentu Principy změn a doplňků volebních řádů a stanov.

Považuji tento návrh za nejvýznamnější pokus o modernizaci strany v posledním desetiletí a svou práci ve vedení strany chci přispět k realizaci těchto změn po jejich projednání a schválení sjezdem.

S porozuměním a nadějí sleduji a jsem účasten změn, které prosazuje člen pražské organizace a předseda strany Jiří Paroubek. Po řadu let jsem s ním aktivně spolupracoval jak ve straně, tak i na pražském magistrátu.

Věřím, že změny, které odsouhlasí sjezd mohou vést k většímu otevření strany ve společnosti, nastolení moderního a občanům vstřícného postupu, který rozbije dosavadní krunýř ustanovení, které brzdí rozvoj ČSSD.

Věřím, že dosáhneme změn, které do strany přivedou především mladé a vzdělané členy.

ČSSD se musí otevřít lidem, kteří v jejím programu spatřují své životní poslání. Občanům, kterým není cizí lidská solidarita a politika státu založená na principech občanských svobod, svobodného podnikání a sociálních jistot.

Věřím, že tyto změny povedou i k odchodu „šibalů“ z našich řad, protože

Máme-li získat voliče, pak je musíme přesvědčit o naší vytrvalosti v prosazování programů ČSSD, ale i o naší ochotě a vstřícnosti hledat kompromis napříč záměry jednotlivých stran. Takový úkol mohou zvládnout ovšem pouze ti, kteří jsou denně mezi lidmi, umějí jim naslouchat a díky svému vzdělání a pracovitosti jsou nositeli základních změn v politice ČSSD.

ztratí prostor pro své priority, jejichž jediným cílem je osobní profit a kariérické cíle.

Obávám se, že ani po radikálním odmítnutí těchto praktik v posledním období, kdy se strana vlastní silou

čistí od podobných individuů, zůstává kolem Jiřího Paroubka stále dost těch, kteří věří, že schováni za ním tuto očistu přežijí. Proto chci stát ve vedení spolu s Jiřím Paroubkem a dalšími kolegy, ke kterým mám důvěru.

Chci mu být nápomocen v úsilí o očistu strany a její modernizaci. Proto se ucházím o nominaci na místopředsedu strany na březnovém sjezdu ČSSD.

► *Z titulu dřívější funkce náměstka primátora a nyní z pozice předsedy finančního výboru zastupitelstva města se JUDr. P. Hulinský účastní i setkání, která lze nazvat z nejpřátelštějších...*

... s Jeho svatostí Dalajlamou.

Děti z Dětského domova v Klánovicích od P. Hulinského již tradičně převzaly před Vánocemi dárky.

J. Paroubek: Bojujme za program naší strany

dokončení článku ze str. 1

Stejně tak jsme ale připraveni pracovat v opozici!

Rozložení hlasů v parlamentu je dané, ale i tak budeme mít dost síly hájit zájmy našich voličů v této roli. A otevřeně říkám – potom už budeme náš program prosazovat tvrdě a bez kompromisů vůči vládě. Je tu samozřejmě možné riziko, a upozorňuji na ně předem, že to zablokuje některá celospolečensky potřebná řešení, protože kompromis bude daleko obtížnější.

Ale je to především odpovědnost a riziko ODS a jejich partnerů, kteří nebyli a nejsou ochotni přistoupit na konstruktivnější varianty. My ale musíme být schopni umět veřejnosti tuto situaci i naši roli vysvětlit.

Chci vás proto požádat o podporu. Požádat o co největší aktivitu, protože síla každé politické strany je nakonec založena na lidech, kteří její myšlenky prosazují. Jsem přesvědčen, že stojí bojovat za myšlenky v programu ČSSD!

Jiří Paroubek, předseda ČSSD (10. 1. 2007)

Zpráva o činnosti předsednictva a KVV za dvouleté volební období v letech 2005–2006

V současné době má Praha 2554 členů ČSSD

Pražská organizace ČSSD je dnes největší krajskou organizací ČSSD v České republice. Její struktura, je rozdělena do 15 obvodů, které zahrnují celkem 57 pražských městských částí.

Na patnácti pražských OVV pracuje celkem 106 místních organizací. Přestože patří pražská organizace k největším v republice, neřadí se rozhodně k nejvýznamnějším krajským organizacím.

„Snažil jsem se proto obnovit spolupráci Prahy s ostatními krajskými organizacemi,“ uvádí ve zprávě předseda P. Hulinský a dodává: „S potěšením mohu konstatovat, že se postupně dařilo obnovit důvěru mezi pražskou organizací a ostatními kraji. Přesto jsme i nadále v řešení stranické problematiky mnohdy izolováni od spojení s ostatními kraji. Před novým PKVV stojí důležitý úkol – dokončit narovnání vztahů Prahy s ostatními KVV ČR,“ upřesnil dále předseda.

V uplynulém období zaznamenala pražská ČSSD výrazný růst členské základny...

„Ten je možno pozitivně hodnotit jako kvantitativní vývoj, který však postrádal kvalitativní obsah. Stále se nám nedaří získávat do našich řad především mladé a vzdělané členy. Nepodařilo se

nám také v dostatečné míře oslovit střední podnikatelskou vrstvu. Nedostatečná je také práce s okruhem sympatizantů a potencionálních spolupracujících občanů. Jsem přesvědčen, že tento proces nelze vyřešit v jednom dvouletém období. Jde o proces dlouhodobý, který musí nutně vycházet z modernizace a změny stylu naší práce.“

Po dobu osmi let se pražská ČSSD v koaličních dohodách s ODS podílela na vedení hl. m. Prahy a na Praze 1, 3, 4, 6, 8, 10, 11, 14 i na vedení městských částí. Měli jsme jediného starostu člena ČSSD na Praze 18 v Letňanech...

„Na jedné straně byla účast v koalicích na řízení města a městských částí skvělou školou pro naše členy a zastupitele, na druhé straně se nám prostřednictvím výsledků naší práce v řízení a správě městských částí nepodařilo přesvědčit občany, že jsme důstojným partnerem v koalici. Náš vliv na prosazování sociálních jistot občanů v Praze byl vnímán pouze okrajově.

V atmosféře ‚nešťastného‘ průběhu období po parlamentních volbách jsme nebyli pro voliče-Pražany stranou, která by pro ně představovala pozitivní změnu! Při obsazení celého politického pravého spektra v Praze Občanskou demokratickou stranou jsme ztratili i ty pozice, které jsme v předchozích volebních obdobích získali.

V současné době jsme opoziční stranou v ZHMP a pouze na Praze 1, 5, 11 a při rozporovaných a nedokončených volbách na Praze 4 a 10 jsme v koalicích ve správě a řízení těchto městských částí.

Osobně zastávám názor, že cílem Krajské konference by mělo být především stanovení strategie ČSSD v Praze pro léta 2006–2010, která bude jednoznačně opoziční strategií s cílem otočit politický vývoj Prahy v komunálních volbách v roce 2010 v náš prospěch. Práci v opozici musíme přesvědčit občany, že pražská ČSSD má dostatek zkušených komunálních politiků a osobností, kteří ve své práci vycházejí ze skutečných potřeb a problémů Pražanů, že má politiky, kteří mohou v budoucnu vést pražské radnice a přispívat k rozvoji městských částí i samotné Prahy.

ODS opřela své volební vítězství o náklady, které panovaly v období patového stavu ustavení vlády České republiky, stavu, který nás stavěl do postavení rozbíječe úsilí o vznik vlády, období, ve kterém řada našich politiků ztrácela své postavení na předních příčkách pomyslného žebříčku popularity českých politiků.

Ani v této chvíli neznáme jaký bude konečný výsledek procesu ustavení vlády a jaká bude dál úloha ČSSD v celostátním vývoji. O to více se musíme soustředit na komunální problematiku, která je základním těžištěm naší práce a rozhodující platformou pro další vývoj a rozvoj pražské organizace ČSSD.

Chci poděkovat všem členům ČSSD v Praze za jejich práci a z mého hlediska i nebývalého nasazení ve volebním roce 2006.

Přes výsledky, kterých jsme ve volbách dosáhli, je mou povinností ocenit každého z těch, kteří na pražských ulicích bojovali za program ČSSD a v diskusích s občany se snažili obhajovat naše cíle a poslání – solidaritu, sociální jistoty a podíl ČSSD na rozvoji hl. města Prahy.

Hluboce si vážím této práce, které jsme věnovali desítky hodin ze svého volna, a věřím, že tento vklad společně zúročíme v příštích letech.“

◀ Členové předsednictva KVV ČSSD – mpř. Michaela Kozlová, mpř. Karel Klíma, předseda Petr Hulinský, mpř. Miroslav Poche, mpř. Miroslav Svoboda, mpř. Jan Choděra.

Předsednictvo KVV ČSSD pracovalo v počtu osmi členů – předsedy, šesti místopředsedů a předsedy KZ ČSSD. Pravomoci P KVV byly rozděleny dle tradičního pojetí:

mpř. Karel Klíma, řízení a ekonomika, mpř. Miroslav Svoboda, členská základna, mpř. Miloslav Poche, mediální politika, mpř. Miroslav Václavěk, odborné komise, mpř. Michaela Kozlová, stranická výchova a vzdělávání, mpř. Jan Choděra, volební program.

Předsednictvo zasedalo obvykle dvakrát měsíčně s pravidelnou účastí jeho členů. Návazně na zasedání předsednictva zasedalo KVV nejméně jedenkrát měsíčně s tím, že dle potřeby byla svolávána mimořádná zasedání. Jednou za čtvrtletí byla do praxe zavedena celodenní zasedání KVV, která se šířeji věnovala obsahové problematice práce ČSSD v Praze. V časově náročném volebním roce 2006 byl tento projekt pozastaven, ale jsem názoru, že se osvědčil a doporučuji příštím KVV v této praxi pokračovat. Zprávy o činnosti podávali na jednání KVV předseda KZ ČSSD ZHMP a zástupce skupiny pražských poslanců Miroslav Svoboda. Oproti předchozímu období věnovalo PKVV vyšší pozornost práci s tajemníky, mimo jiné účastí místopředsedy pro řízení a ekonomiku na jejich pravidelných týdenních poradách.

K hodnocení práce jednotlivých místopředsedů uvádím následující: Mpř. Miroslav Svoboda, který je poslancem PS PČR, byl v KVV předkladatelem zpráv o činnosti pražských poslanců ČSSD v PS PČR. V KVV se věnoval členské základně, která i v tomto volebním období řešila řadu problémů. Dořešena byla problematika obvodní organizace Prahy 5, kde zejména po zvolení předsedy Jiřího Paroubka předsedou OVV došlo k urovnání vztahů mezi místními organizacemi a obvodní organizací. Složitější byl problém obvodní organizace na Praze 11, který si vyžádal přeregistraci členů. I v současné době je nutno této organizaci pomáhat z hlediska její konsolidace. K prudkým změnám a nárůstu nových členů došlo v Praze 1. Celé toto období je možno charakterizovat jako období, ve kterém došlo k podstatnému zvýšení počtu členů pražské organizace ČSSD.

Mpř. Miroslav Václavěk prosadil přestavbu odborných komisí a pravidelně se věnoval práci s předsedy odborných komisí. Přes jeho snahu se nepodařilo dosáhnout

v této oblasti významnější změny. Jako příčinu tohoto faktu vidím nedostatečnou spolupráci garantů komisí z řad zastupitelů ČSSD v ŽUMP s předsedy odborných komisí. Důsledkem bylo nedostatečně fungující propojení komisí s problematikou práce zastupitelů. Za zcela chybné považuji sloučení zdravotní a sociální komise. **Naopak bych chtěl ocenit práci některých předsedů odborných komisí, zejména předsedy ekonomické komise René Pekárka, předsedy dopravní komise Vladimíra Hozáka, předsedy komise pro územní rozvoj, veřejné investice a bytovou politiku Miloše Máši a předsedy programové analytické komise Lukáše Jelínka. Nechci tím říci, že ostatní předsedové pracovali hůře a předpokládám, že hodnocení práce komisí bude uvedeno ve zprávě odpovědného místopředsedy.**

Mpř. Miloslav Poche se zasloužil o změnu internetových stránek pražské ČSSD, zvýšil účinnost a počet tiskových konferencí. Významnou měrou se také podílel na přípravě strategie pražské ČSSD v komunálních volbách na podzim r. 2006 a volebním programem v pražských volbách. Přispěl k výraznému zapojení MSD do volební kampaně.

Mpř. Michaela Kozlová měla velmi pozitivní nástup k řešení problematiky stranické výchovy a vzdělávání členů zejména v průběhu roku 2005 a ve snaze o propojení forem vzdělávání pražského KVV s ústředím. Bohužel, zejména v roce 2006 došlo k poklesu této činnosti a dále je možné v této oblasti hodnotit stav jako neuspokojivý.

Mpř. Jan Choděra byl zodpovědný za sledování plnění volebního programu let 2002–2006 a zejména za přípravu volebního programu pro volební období 2006–2010. Přes výsledek, kterého jsme dosáhli v komunálních volbách, je třeba ocenit volební program ČSSD pro volební období 2006–2010, který byl připraven v dostatečném předstihu. Oproti minulým programům byl více propojen s volebními programy městských částí a jednoznačně potvrdil, že pražská ČSSD má ve svých řadách řadu osobností provázaných s komunální praxí.

Mpř. Karel Klíma zvýšil úroveň práce s tajemníky nejen pravidelnou účastí na jejich poradách, ale i četnou účastí na jednání OVV a konferencích. S pozitivním výsledkem splnil úkol zlepšení technického vybavení obvodních sekretariátů výpočetní a kancelářskou technikou. Prosadil zavedení SMS brány, která snížila náklady na poštovné a zvýšila operativnost v práci s členskou základnou.

V průběhu období převzal funkci předsedy Klubu zastupitelů ZHMP a tím i člena PKVV přítel Jan Slezák. Pravidelně informoval KVV o činnosti klubu a zasedáních ZHMP.

Přes řadu počátečních výhrad ke složení předsednictva mohu jako předseda KVV potvrdit, že předsednictvo bylo pracovním týmem, kterému se podařilo posunout činnost pražské organizace na vyšší úroveň oproti minulým letům.

Složení KVV je dáno zástupci jednotlivých OVV, členkami SDŽ a členy MSD. Většinu jednání KVV se zúčastňovali jak zastupitelé ZHMP, tak i pražští poslanci. S uznáním konstatuji, že

došlo ke zvýšení účasti předsedů odborných komisí na zasedání KVV.

Vedle pravidelných zasedání KVV pokračovala pražská organizace v pořádání tradičních akcí, kterými vystupuje na veřejnosti s cílem získat spolupracující členy a sympatizanty pro práci ČSSD. Tradičně byly organizovány celopražské akce k MDŽ, ples ČSSD na Žofíně, 1. máj na pražském výstavišti, Den matek, Den dětí na pražských obvodech, 28. říjen u sochy TGM na Hradčanském náměstí. Za pozitivní pak považují skutečnost, že vzniká i tradice celopražských akcí na pražských obvodech, zejména pak akce ke Dni dětí, tradiční předmjáje a podzimní setkání v přírodním prostředí restaurace na Zelené louce na Praze 4. Významné aktivity pořádá obvodní organizace Prahy 5 ve spolupráci s DTJ Santoška a místními organizacemi. **Právě tyto akce prokazují, že mohou významnou měrou popularizovat práci ČSSD mezi občany a získávat je pro náš program.**

Nejvýznamnější událostí tohoto období byly volby do PSP ČR a volby do ZHMP, ZMČ a v některých volebních okrscích i volby do Senátu ČR, které proběhly v roce 2006. K průběhu tohoto období a výsledkům voleb byla zpracována samostatná zpráva – Analýza komunálních a senátních voleb na území Prahy 2006, kterou zpracovala analyticko-programová komise KVV ČSSD v Praze.

(výtah z této zprávy na str. 6–7)

JUDr. Petr Hulinský, předseda KVV ČSSD v Praze

Odkaz 28. října

Den vzniku samostatného Československého státu – 28. říjen 1918 jsme si již tradičně připomněli na historickém Hradčanském náměstí pod sochou prvního československého prezidenta T. G. Masaryka.

„Jsme jednou z mála politických stran, která si toto výročí připomíná a slaví,“ připomněl přítomným JUDr. P. Hulinský. „Je pozoruhodné, jak se v historicky krátké době politické strany, které hlásají svobodu a samostatnost českého státu, vzdaly návratu ke kořenům naší samostatnosti a svébytnosti. Jim ke svobodě patrně stačí 56% v komunálních volbách, které jim zaručují jimi propagovanou svobodu občanů. My naopak tímto setkáním deklarujeme, že jsme nejstarší politickou stranou v československé a české historii, a mimo jiné i stranou, která se rozhodující měrou zasloužila o vznik a obnovení československé státnosti. Stranou, která se nikdy nezpronevěřila odkazu 28. října, stranou, jejíž program je založen na lidské solidaritě, sociálních jistotách a prosperitě státu,“ zdůraznil dále P. Hulinský a připomněl časový význam setkání jen několik dnů poté, co proběhly volby do Zastupitelstva hl. m. Prahy a zastupitelstev městských částí.

„Průběh voleb opsal jeden z novinářů přiměřeně, že Prahu zalila „modrá vlna tsunami“, uvedl dále předseda KVV. „Přesto, jako v předchozích letech, jsme tu dnes u sochy zakladatele moderní demokratické společnosti s vírou, že každá vlna jednou opadne a až se odstraní škody, které způsobila, budou lidé znovu žít s nadějí, že všechny zítřky budou lepší. Proto nás všechny oslovuji v duchu slov Eduarda Beneše, který národ povzbuzoval v letech dočasného protektorátu ... MĚJTE NADĚJI.“

Analýza podzimních voleb na území Prahy 2006

Zrcadlo výsledků

Letošní komunální volby přinesly v republikovém měřítku ČSSD o 1,3 procentního bodu lepší výsledek než v roce 2002 – obdržela 16,9% hlasů, ovšem obsadila 4332 mandátů, tj. o 332 méně než v roce 2002. (ODS 2002: 5715, ODS 2006: 7033). Ve statutárních městech si však ČSSD zlepšila – 226 mandátů je o 61 více než před čtyřmi lety (ODS 2002: 264, ODS 2006: 364).

ČSSD v komunálních (regionálních) volbách v Praze také nepatrně posílila: v hlasování o složení Zastupitelstva hl. m. Prahy získala 15,9%, což je oproti roku 2002 zisk 1,22% hlasů (tehdy obdržela 14,7%). K výsledku 17,5% z roku 1998 však má daleko. Obhájila svých dvanáct mandátů, ani jeden neztratila, ani jeden navíc nezískala. Celkově ČSSD získala v Praze 124 zastupitelů na samostatných kandidátkách a 7 na společných kandidátkách.

Nejdrastičtější vzkaz voličů se týká posílení ODS: ve volbách do ZHMP obdržela 54,4% hlasů a od roku 2002 se tak zlepšila o ohromujících 18,9%. Má 42 mandátů v pražském zastupitelstvu. Vedle těchto dvou celorepublikově nejsilnějších stran už silil jenom jeden subjekt – Strana zelených. Přestože očekávala víc, získala 8,6% hlasů, ve srovnání s minulými volbami, v nichž kandidovala spolu s SNK a Stranou pro otevřenou společnost, si polepšila o 2,8%. Disponuje šesti mandáty.

Ukazuje se, že budoucnost v Praze mají městské strany profitující z polarizace spektra, ODS a ČSSD, plus zelení, těžící z nejvážnějších problémů, které život metropole provázejí. Lidovci a komunisté jsou na ústupu, malí liberálové (SNK-ED) doplácí na zužování poptávky voličů a na gravitační sílu občanských a sociálních demokratů. Nemalou část jejich elektorátu odebírají liberálně se tváříící zelení.

Také volební účast 42,17% oprávněných občanů (o 6,88% více než v roce 2002) dokládá vyšší mobilizaci voličů než dříve (absolutní většina z nich ovšem zamířila do tábora ODS).

Nadále platí, že nejpevnější zázemí má ČSSD v „dělnických“ obvodech (Praha 9, ale i Praha 5 či Praha 11) a městských částech, kde si občané mohli „ohmatat“ její komunální vládnutí (Letňany – a to i přes utrpené ztráty). Kritická situace pro ČSSD zůstává ve čtvrtích s přibývajícími novými (dražšími) byty a v příměstských sateletech.

V městských částech Prahy docházelo rovněž jen k minimálním posunům ve výsledcích ČSSD. **(Podrobné srovnání najdete na www.cssdp Praha.cz)**

Volební pravidla a přístup občanů vedly k změně pořadí na kandidátkách v komunálních volbách v Praze jen v několika případech. Preferenční hlasy přirklý první mandát v Zastupitelstvu hl. m. Prahy Petře Buzkové, k dalším posunům nedošlo, výraznější počet hlasů získal Vladimír Polanecký. V Praze 1 došlo k nezvyklému posunu kandidáta Jana Bursíka z posledního místa na první. V Praze 2 získal druhý nejvyšší počet hlasů Stanislav Křeček z desátého místa kandidátní listiny. V Praze 6 se do čela výsledkové listiny posunula Jaroslava Trnková z pátého místa. V Praze 16 získal druhý mandát ČSSD Rudolf Zumr ze třetího místa kandidátky. V Praze 21 se v obdobné situaci ocitl Ivan Příkrýl. V Praze 22 se ze druhého místa kandidátky probojoval k prvnímu mandátu Petr Koželuh. Dále se ukázalo, že poněkud vyšší počet hlasů získávají lékaři (např. Jarmila Richterová v Praze 19), lidé s četnějšími akademickými tituly (např. Jan Farkač v Praze 17) či známí novináři (např. Pavel Verner v Praze 12).

Celostátní vlivy na výsledky komunálních voleb v Praze

Praha je z hlediska České republiky naprosto specifickým regionem. Patří ostatně k nejbohatším a nejdražším evropským velkoměstům. Pokud se dá hovořit o prosperitě, rychlém rozvoji a vysoké životní úrovni v ČR, tak pro Prahu to platí dvojnásob. Nízká nezaměstnanost či vyšší kvalita života rodin než na „venkově“ s tímto faktem úzce souvisí.

Tento faktor má rozhodující vliv na rozložení politických sympatií pražského obyvatelstva. Vedle ekonomických a sociálních nelze pominout ani kulturní a historické souvislosti. Stačí zmínit letitou centralizaci země (včetně tzv. prago-centrismu) nebo odlišný průběh listopadového zvratu 89 v hlavním městě a za jeho hranicemi.

Praha zkrátka vždy byla městem, které (a jehož populace) má blíže k hodnotám spíše pravicovým, stavějším na ideologii liberalismu a neoliberalismu.

Pohled do české politické minulosti říká, že stranou, která po rozpadu Občanského fóra jednoznačně opanovala pražský politický prostor, byla Občanská demokratická strana. Již v období „profesionalizace“ OF hrála prim skupina stranických manažerů z pražského prostředí. Přestože dnes není na původní zakladatele ODS v Praze (Kondr, Koukal, Němec...) pohlíženo příliš pozitivně, postarali se o položení pevných základů jednak jejího prorostení do četných struktur státní správy a samosprávy, jednak značného vlivu na pražské veřejné mínění.

Patnáctiletá kontrola ODS nad pražským magistrátem i většinou obvodních radnic se letos na výsledcích komunálních voleb kardinálně podepsala. Praha se vzhledem ke zmíněným podmínkám stává ojedinělým kulturně-sociálním prostorem s jistými deviantními rysy. Tento stav je natolik pevný, že nemohl ovlivnit ani dosavadní koaliční spolupráce ODS-ČSSD v rámci magistrátu. Není náhodou, že v minulosti použila ODS při sněmovních volbách megaboard Václava Klause na Letenské pláni, ani to, jak vypadala letošní předvolební kampaň ODS (nosiče, ale zejména mítinky) připomínala spíše jistý typ náboženských rituálů než střet politických koncepcí, programů, kandidátů. Tato atmosféra ve volební dny vyvrcholila.

Za daných okolností je pochopitelné, že Prahu nejvíce v neprospěch ČSSD zasáhla reflexe komplikované vnitropolitické situace. Nejde jen o to, že v Praze je nejvyšší koncentrace pravicových voličů, kteří se legitimně dožadují ustavení řádné vlády ODS či vypsání předčasných voleb. Ještě důležitější je, že při postupující politické a sociální (bezmála „třídní“) polarizaci se u pražské veřejnosti objevuje jinak poskládaný žebříček hodnot a priorit než u obyvatel jiných částí republiky.

V pražském prostředí je většinou upřednostňována aktivita nad pasivitou, individuální ambice nad týmovým duchem, sebevědomí a odvaha nad rozvahou a opatrností. Na hodnoty vyzývané ČSSD pak většinová pražská populace

přirozeně neslyší. Heslo „Jistoty a prosperity“ nepůsobí na Pražany atraktivně, je zpozdilé, příliš obecné.

Postup ČSSD při vyjednávání po volbách do Poslanecké sněmovny pak zákonitě v Praze získává pramalé sympatie. Je považován za nelegitimní, „brzdící“, „prokomunistický“. Kde jinde lze pořádat veřejné demonstrace proti politice ČSSD než v Praze? Kde jinde lze s úspěchem šířit teze o popírání odkazu listopadové revoluce a zpochybňování západní demokratické orientace ČR než v Praze?

Vzhledem k tomu, že centrální strategii ČSSD bylo opanování levicového prostoru, jež se v posledních měsících projevuje i na úbytku hlasů pro KSČM, stává se Praha pro sociální demokracii pochopitelně nejhůře hajitelným regionem. Stejně tak styl a rétorika předsedy ČSSD Jiřího Paroubka zaznamenávají odlišné ohlasy v sociálně citlivých regionech země a ve prosperujících velkoměstech.

Sociální demokracie sice i v Praze jako jinde se stávajícím kursem získává (luxuje) voliče (z levého spektra), ovšem ještě více jich nahání do náruče ODS. To se týká města celého i konkrétních částí – včetně například Letňan, kde ODS jednoznačně porazila dosud vládnoucí sociální demokracii, aniž by se ta dopustila za svého vedení radnice či v rámci kampaně jakýchkoli vážnějších chyb. Polarizace a zjednodušování politického spektra se projevuje i v hlavním městě: za ODS a ČSSD ostatní strany výrazně zaostávají. Rozdíl mezi občanskými a sociálními demokraty přesto zůstává propastný, těžko překonatelný.

Letošní komunální a senátní volby plynule zapadly do neklidného období po sněmovních volbách. Celostátní politika v nich evidentně hrála prim. Přebít centrální témata bylo zvláště v Praze takřka nemožné. Běžná politická témata byla doplněna reálnými kriminálními kauzami i smyšlenými aférami: případ chystané zpronevěry evropských fondů Doležel-Pěťa-Řehulka, údajná snaha o likvidaci plk. Kubice, případ Pohanka apod. Některá média, zejména elektronická (včetně České televize), se následně dopouštěla mediálních manipulací za hranicemi běžného zpravodajství a publicistiky. Typický je „seriál“ TV Nova „Na vlastní oči“, v němž byla trestná činnost výtečníků z Vysočiny prezentována s přesným načasováním před senátními a komunálními volbami.

Z hlediska výsledků komunálních voleb v hlavním městě centrální politika sociální demokracie pražské ČSSD nepomohla, ba uškodila. Co se v krajích, které získávají stále více levicových nádech, jeví jako nápomocné,

posilující, je jinde spíše přitěžující. Dokládají to zaznamenané odmítavé reakce pražských voličů, kteří by za jiných okolností byli ochotni ČSSD volit, spojované především se jménem Jiřího Paroubka. Předvolební kampaň a chování pražské ČSSD centrální znevýhodnění nedokázaly zvrátit.

Vnější faktory výsledku ČSSD

Z celoměstských faktorů stojí za opakovanou zmínku nákladná kampaň ODS, tlak občanských demokratů proti kampani ČSSD, ale také třeba chování pražských firem spřátelených ODS. Typickým příkladem je Eltodo a jeho neochota vyhovět ČSSD při výlepu na magistrále a hlavních ulicích. Obdobně Dopravní podnik zakázal vylepit plakáty „Kam až porostou ceny jízdného“. Vážným problémem však jsou hlasovací lístky, konkrétně jejich rozměr a nepřehlednost.

Vnitřní faktory výsledku ČSSD

Formální stránce kampaně ČSSD prakticky není co vytknout. Zdařilá vizuální stránka, grafická podoba kombinující moderní i konzervativní prvky, srozumitelné slogany, uměřené mítinky, agilní informační stánky, kontaktní kampaň v ulicích, profesionální organizace, vysoké nasazení kandidátů a části členů (vyskytla se však i taková, která se v dané situaci styděla k ČSSD přihlásit)...

Konkrétně: kampaň ČSSD probíhala na 9 000 sololitech na sloupech Eltoda, 336 billboardech, 29 mediupech, 228 CLV, na 100 pražských autobusech MHD, na 100 pražských tramvajích MHD, v 300 rámečcích a 150 podvalech v Metru na všech čtyřech trasách, 300 rámečcích v autobusech MHD, 565 lavičkách, 6 210 minutách na TV spotech (Nuselský most, Flora, Václavské náměstí, TV spoty ve stanicích metra). Na pražské úrovni bylo vydáno 120 000 brožur „Představujeme Vám kandidáty ČSSD“ s volebním programem a 30 000 ks „Volebního programu“. Všechny pražské obvody pracovaly se skládačkami „Představujeme Vám kandidáty“ a s „Volebním programem“. Příspěvek ústředí na kampaň činil 4,8 mil korun, další náklady (cca do výše 8 mil Kč) pražská organizace pokrývala z darů a příspěvků.

Obsahová část kampaně ČSSD však spolu s programem a složením kandidátky patří k citlivým bodům, které se podepsaly na výsledku sociální demokracie. Koncepce kampaně, tak, jak byla navržena k tomu sjednanou profesionální agenturou, byla v průběhu kampaně opuštěna. Volební štáb ČSSD zůstal nepřipraven na totální pojetí volebního boje ze strany ODS, zahrnující vedle soupeření argumentů i ovlivňování emocí, a to i „podpásovými údery“. **Kampaně ČSSD v městských částech**

byly kompatibilní s celoměstskou, pracovaly s podobnými barvami, nosiči, slogany. Ačkoli někde docházelo k chybám v textu či k prezentování nezdařených snímků, úroveň kampaně ve srovnání s minulostí byla vyšší, včetně profesionality PR, zpracovávání atraktivních témat v mediální prezentaci a v některých obvodech také při vydávání vlastních tiskovin. Co naopak poněkud rušilo pražskou kampaň, jsou hesla a témata celostátní kampaně ČSSD, která v hlavním městě nevedla k synergickému efektu.

Program, s nímž ČSSD šla do voleb, byl komplexní, zahrnoval všechny oblasti života velkoměsta. Šťastné bylo jeho propojení s prioritami konkrétních kandidátů, srozumitelné převyprávění. Slabinou programu naopak byla značná míra obecnosti. Nastíňoval obrysy řešení, ale bránil se jednoznačným a zejména razantním, přesným, podrobným formulacím. Akceptoval například problémy se silniční dopravou v centru, avšak vyhnul se jasnému slovu v občanům známé otázce mýtného, vynechal populární téma olympijských her a neubráníl se slibům, co všechno bude ČSSD bedlivě kontrolovat, přestože se jedná o jednoznačnou povinnost všech zastupitelů. Programu ČSSD chybělo nosné dominantní téma, které by oslovilo také velkoměstského voliče, liberálnějšího voliče, mladšího voliče. ČSSD v programu nenabízela nic radikálně odlišného od nabídky ostatních stran, včetně ODS. Také k politice patří pravidlo, že lepší je jít rovnou za kovářem než za kovářičkem. A za lídra veřejného života v Praze je považována pravicová ODS. Toto vnímání se kampaní, ani programem ČSSD nepodařilo zastavit.

Samotné téma účasti ČSSD ve velké magistrátní koalici s ODS skrývá dvojsměrnou zbraň. Sociální demokracie doposud měla přímý – pozitivní – vliv na úpravu poměrů v Praze, a to i v její slabou pozici u pražských voličů. Na druhou stranu je považována za zodpovědnou za magistrátní politiku, za nešvary, které jsou i mediálně ventilovány. Navíc se po celé uplynulé období nedokázala dostat ze stínu ODS, takže ani o těch pozitivních krocích, které v rámci svého mandátu uskutečnila, se voliči zhusta nedozvěděli. Kromě toho skutečnost, že zde docházelo k městské spoluprádě pravice s levicí, oslabil ideovou a politickou linii střetu s ODS ve prospěch zjednodušeného technokratického pohledu a personálního motivu („volíme si svého primátora“). Z kombinace magistrátního angažmá, kampaně a programu ČSSD si volič mohl odvodit, že sociální demokracii stačí hrát ve městě druhé housle po boku ODS. Sociální demokracie je pak prostě vnímána jako strana, která nevdá, ale ani netáhne.

Kandidátní listina ČSSD do zastupitelstva hlavního města prezentovala

zejména zkušené komunální politiky, zhusta se zkušeností s dosavadním magistrátem a zastupitelstvem. Její slabší stránkou byla profesní skladba, menší zastoupení žen a absence všeobecně známých osobností. ODS například využila své pozice v pražských obvodech a opřela svoji kandidátku o známé starosty apod. ČSSD sice disponovala také známými jmény na kandidátní listině, byla však v ní zhusta skryta na obtížně volitelných místech, často vinou „delegačního“ principu skládání listiny na základě reprezentace obvodních organizací ČSSD.

Za pochopitelnou lze označit lidrovskou roli dosavadního náměstka primátora Prahy a předsedy pražské organizace ČSSD P. Hulinského, který splnil svou úlohu profilování a vedení voleb v Praze už jen tím, že převzal zodpovědnost za specifickou pražskou kampaň, která se lišila od doporučení k vedení kampaně z centrálního volebního štábu. Přes dosažený výsledek, splnila svou úlohu i kandidátka na primátorku Petra Buzková, která zejména v televizních vystoupeních a diskusích zviditelnila volební program pražské ČSSD. Coby populární tvář s vládní zkušeností pomohla ČSSD profilovat a byla dobrou odpovědí na bémovskou personifikaci kampaně. Ze svého zázemí tak ČSSD použila to nejlepší, co mohla. Na druhé straně je P. Buzková považována veřejností (ale vlastně i sama sebou) za osobu za politickým zenitem, unavenou, opotřebovanou. Pomoci mohla jako známý protipól J. Paroubka, nicméně mnohými je stále pokládána za součást dvojice Gross – Buzková. Samotná Petra Buzková vedla hlavně kampaň v médiích a na vizuálních nosičích, méně pak v ulicích. Sdělovací prostředky brisně zaznamenaly její jistotu nechuť ke skutečně komunální práci. V jednom z rozhovorů pro MF Dnes dokonce po naléhání redaktory přiznala, že o primátorský stolec vlastně ani nestojí...

Trvalou slabinou ČSSD je, že – na rozdíl od partnerských stran v zahraničí – udržuje velmi slabé vztahy s referenčními a v občanské společnosti vlivnými neziskovými organizacemi. Nestačí pestré kontakty na spolky zahrádkářů, hasičů či amatérských sportovců. Klíčovými jsou dnes sdružení s environmentálním profilem, bojující proti korupci či za lidská práva. Z tohoto pohledu například ČSSD dlouhodobě pomáhají organizace nájemníků.

Právě orientace na tematiku bydlení významně ČSSD prospěla v centrálních obvodech města, podobně šikovně byla zvolena přednostní programová témata i v dalších obvodech – např. sanace dopadu regulace nájemného v domech soukromých majitelů, otázky bezpečnosti, hluku a parkování na Praze 1,

zachování základních škol, budování podzemních garáží na Praze 3, doprava, protihluková zařízení, sociální služby na Praze 4, péče o seniory na Praze 6, problematika půdních vestaveb, placené parkování, budoucnost Výstaviště, ekologická témata na Praze 7, bezpečnost na Praze 8, sociální zabezpečení či komunální služby na Praze 11, výstavba nových bytů či realizace podjezdu pod Chlumeckou ulicí na Praze 14.

Ve srovnání s exhibicemi Pavla Béma se rovněž potvrdila klopnotnost komunikace ČSSD s médii. Neschopnost obrátit mediální obraz a zejména pasivita v reagování na novinářské podněty. Aktivní přístup přitom neznamená zvani žurnalistů na pro ně nezázivné akce, jako spíše přizpůsobování se mediální poptávce a plynné nastolování lehce bulvárních témat. Jedním dechem je však nezbytné dodat, že přístup samotných médií je stále povrchnější a povrchnější. Letos se projevil v diskursu „primátor nebo primátorka“ či „podzemní volební referendum o Jiřím Paroubkovi“. Prolomit tento trend není ani tak práce PR specialistů jako spíše mediálních psychologů a sociologů.

Vztaženo k negativním vlivům centrální politiky ČSSD, které se speciálně v Praze coby městě úspěšném, bohatém, dynamickém (= s inklinací k pravici) projeví: **Aby ČSSD přes známé handicap, styl Jiřího Paroubka a znatelný levicový nátěr v Praze uspěla, musí najít témata, osobnosti a komunikační kanály, které jí dají jiný rozměr a před městským voličem ji zatraktivní, byť za cenu vybočení z celostátní linie. K tomu v těchto volbách nedošlo.**

Senátní volby

Šťastná ruka se projevila ve výběru rektora VŠE Hindlse. V tradičně pravicovém obvodu Praha 4 však ani sebelepší levicový kandidát nemá šanci - zkušenost i prof. Koháka. **Příjemně překvapily kandidátky na Praze 12 a 2 Kořínková a Vrabcová, které od postupu do druhého kola dělilo jen málo. Kampaň kandidátů ČSSD ovšem nepůsobila příliš průbojně, byla zakřiknutá, pracovala s chabými nosiči (včetně nedostatku billboardů) a podle hlasů z táborů některých kandidátů nebyla ani příliš podporována z centra. Leč kandidovat jen z povinnosti je pro podobné osobnosti značně nedůstojné, o nedostatečném zhodnocení nákladů na kampaň ani nemluvě.**

Lukáš Jelínek a členové Analyticko-programové komise

Čas volby 2006

PŘEDSEDOVÉ OVV ČSSD Praha 1–15

Praha 1
Daniel Hodek

Praha 2
Ing. Václav Dašek

Praha 3
Michal Kucián

Praha 4
Ing. Jiří Bodenlos

Praha 5
Ing. Jiří Paroubek

Praha 6
Mgr. Hana Halová

Praha 7
Mgr. Karel Klíma

Praha 8
Roman Petrus

Praha 9
Ing. Josef Dobrý

Praha 10
Ing. A. Weinert, CSc.

Praha 11
Ing. Kosta Dimitrov

Praha 12
František Adámek

Praha 13
Ing. Jan Pech

Praha 14
Jan Slezák

Praha 15
MUDr. Jana Trková

**PŘEDSEDOVÉ
OVV ČSSD
Praha 1–15**

PŘEDSEDOVÉ KLUBU ZASTUPITELŮ Praha 1–15

Praha 1
Ing. Pavol Škrak

Praha 2
Mgr. Jiří Dienstbier

Praha 3
Ing. Bohuslav Nigrin

Praha 4
Karel Ptáčník

Praha 5
Bc. Jan Smetana

Praha 6
Ing. René Pekárek, CSc.

Praha 7
PhDr. Ivan Nefe

Praha 8
Roman Petrus

Praha 9
Ing. Jan Štrof

Praha 10
Ing. A. Weinert, CSc.

Praha 11
Bc. Miroslav Svoboda

Praha 12
Bc. Jan Marhoul

Praha 13
RNDr. Přemysl Berg

Praha 14
Dr. Ing. Otakar Horký

Praha 15
RNDr. Lubomír Habrnál

**PŘEDSEDOVÉ
KLUBU
ZASTUPITELŮ
Praha 1–15**

Jubilejní 10. reprezentační ples ČSSD

se tradičně uskuteční ve všech prostorách paláce Žofin 10. března od 20 hodin. Vstupenky jsou pro všechny zájemce připraveny na sekretariátech OVV ČSSD a na sekretariátě KVV ČSSD Hybernská 7.

Mgr. Evu Novákovou jsme v neděli 7. ledna doprovodili na její poslední cestu. Nezvítězila nad zákeřnou nemocí, s níž statečně bojovala. Ve funkci poslankyně Parlamentu ČR odvedla poctivý kus práce. Byla členkou Stálé komise pro sdělovací prostředky a Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Čtyři roky působila jako členka obecního zastupitelstva na Praze 3, od roku 2002 pak jako poslankyně. Věnovala se především vzdělávací, mediální a částečně také zahraniční politice. Do sociální demokracie vstoupila již v roce 1989. Přihlásila se tak nejen k hodnotám demokracie, svobody a lidské solidarity, ale navíc navázala na zpřetrhanou rodinnou tradici. „Rovný přístup ke vzdělání patří k základním právům občana ve vyspělé společnosti. Nesmíme dopustit, aby sociální poměry výrazně omezovaly možnosti pro studium na vysoké škole. V kvalitním a široce dostupném vzdělávání našich dětí leží budoucnost země,“ to jsou slova E. Novákové, která vnímejme jako její přání. Čest její památce.